

i Folket, og jeg mener, at den Ædruelighedskommission, der nu sidder, derfor vil have god Brug for det Aar, den faar til yderligere at forberede et saadant Fremstød, som i stærkere Grad end tidligere kan bidrage til Ædruelighedssagens Fremgang.

Som Forholdene er i Øjeblikket, er der ikke ret megen Anledning til at lovgive om Spiritusnydelse, Handel med stærke Drikke eller Tilvirkning af stærke Drikke, af den simple Grund, som vi alle kender, at Beholdningerne er smaa, Produktionen indskrænket, og at det bliver saa vanskeligt at erhverve sig stærke Drikke, at man paa en Maade nu er inde i en for visse Mennesker tvungen Afholdenhed, fordi det bliver for dyrt at drikke. Jeg ser ikke deri noget, der taler mod mine Anskuelser og sikkert heller ikke mod, hvad der er til Befolkningens Vel. Jeg tror, at det vil være en god Opøvelse for kommende Dage, naar man atter træder ind under normale Forhold, at Befolkningen har lært at indse det, der synes mig saa lige til, at man kan undvære Spiritus, og at man kan bidrage mere til sit Samfunds Vækst og Blomstring, naar man lever i Ædruelighed, end naar man er afhængig af de stærke Drikke. I øvrigt skal disse Bemærkninger ingenlunde være et agitatorisk Indlæg for selve Afholdssagen, jeg peger kun paa det Faktum, at man under de nuværende Forhold tvinges til en vis Afholdenhed fra Spiritusnydelse. Og gælder dette navnlig de brede Lag, fordi Priserne paa Brændevin og Øl er steget stærkt, beklager jeg ikke disse Lag, fordi de ikke her har samme Evne til Nydelse, om jeg saa maa sige, som de rige eller velstillede har, for jeg tror ikke, de brede Lags Velfærd vil lide noget som helst under den tvungne Indskrænkning af Spiritusnydelsen. Hvis jeg troede det, vilde jeg modsætte mig, at man, som det nu sidst er foreslaaet, skal beskaffe Brændevin saaledes, at Prisen stiger til en halv Snes Kroner for en Flaske Akvavit. Men da jeg ikke tror, det er til Skade for de brede Lag, ser jeg i denne Lovgivning som i den, der forhaabentlig i denne Henseende vil komme i Fremtiden, et Fremskridt i vort offentlige Liv, som jeg hilser med Glæde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Jessen: Min ærede Partifælle talte kun om det første af de to Lovforslag, der her foreligger til Forhandling, og jeg

vil kun tale om det sidste, som jo er foranlediget ved de ekstraordinære Forhold. En Række Handelsforeninger og handlende, som er blevet ramt af de Indskrænkninger, der er sket i Omsætningen med stærke Drikke, har naturligvis følt det som en Uret mod dem, at de skulde svare en Afgift af Handelen med stærke Drikke, som er fastsat paa et Tidspunkt, da der ikke var foretaget disse Indskrænkninger i Omsætningen af disse Drikke, og jeg kan kun billige, at man søger at komme de paa-gældende til Hjælp, thi der er ikke megen Mening i, at de skal betale Afgift af en Omsætning, som de ikke har, eller som i alt Fald er blevet meget betydeligt indskrænket. Det er ogsaa en rigtig Vej at gaa, at bemyndige netop Kommunerne til at foretage en Nedsættelse af Afgiften. En saadan Nedsættelse berører i første Række Kommunerne, idet den største Del af Afgiften tilfalder dem og kun en mindre Del Staten. Jeg kan altsaa for saa vidt billige Lovforslaget, men jeg tror rigtignok, at hvis Loven skal virke efter sin Hensigt, bliver man nødt til at finde lidt andre Regler for Afgiftens Nedsættelse og Afgiftens Beregning. Jeg er i og for sig enig med det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), naar han taler om, at det var mere rationelt at beregne Afgiften efter den virkelige Omsætning af stærke Drikke i Stedet for som nu at beregne den efter de paagældende handlendes eller Restauratørers hele Omsætning. Det er i hvert Fald ikke helt rationelt, thi der kan tænkes mange Forretninger, som kun har en forholdsvis ringe Omsætning af stærke Drikke, men en betydelig Omsætning af Madvarer og andre Ting, og saa er det naturligvis mindre rigtigt at bestemme den Gruppe, de bliver sat i med Hensyn til Afgiften, efter deres samlede Omsætning. Paa den anden Side vil det sikkert volde en Del Vanskeligheder at fastsætte Afgiften udelukkende efter Omsætningen af de stærke Drikke. I hvert Fald vil man saa blive nødt til at paalægge de paagældende at føre et særskilt Regnskab over Omsætningen af stærke Drikke, og det er vel ikke saa let for de paagældende saaledes at udskille en enkelt Del af deres Omsætning under et særligt Bogholderi, men det lader sig maaske gøre; det skal jeg ikke indvende noget imod. At beregne Afgiften efter den samlede Omsætning er i hvert Fald nemmere, og den samlede Omsætning er et klarere Kriterium end Omsætningen alene af de stærke Drikke. Naturligvis kunde man sige, at naar de